

Molí de can Perera de Canyes

Sant Pere de Vilamajor

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Veïnat de Canyes
Emplaçament A pocs metres a migdia de can Perera de canyes, a tocar de la bassa.
Alçada: 414 m

Coordenades:

Latitud: 41.70973
Longitud: 2.38354
UTM Est (X): 448715
UTM Nord (Y): 4617732

Classificació

Número de fitxa 08234-114
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL. 4403-IAcord Ple Consell Comarcal. Data disposició 18/05/2011.
Número inventari Sí, IPA.: 40676.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat Privada
Titular: 002415100DG41H001TT
Fitxes associades:
[Can Perera de Canyes](#)
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González

Descripció

És un edifici de planta rectangular, que consta de dues plantes. La coberta és a dues vessants, amb teula ceràmica aràbiga, i el carener perpendicular a la façana principal, que es troba orientada al sud-est.

El portal d'entrada és de mig punt rebaixat, format per grans dovelles de gres rogenç.

Les façanes són de pedra lligada amb morter de calç, i les cantonades es troben reforçades amb grans carreus.

L'aigua canalitzada penetrava en el molí per una sèrie de mines, queia damunt d'unes pales unides a un eix que feia girar la mola, que encara es conserva, i sortia per una altra mina que conduïa a la riera.

També es conserven d'altres elements singulars de l'antic molí, com la bassa, que es troba en un nivell superior, el casal amb la cavitat per a la turbina -situada a una profunditat de 6 a 8 m respecte de la superfície de l'aigua de la bassa- les moles, la tremuja i el riscle.

A l'interior, es conserven les mènsules que sostenien el pis de fusta, on s'abocava el gra a la tremuja.

Segons informacions orals, fa més de quaranta anys, els masovers que vivien al molí aprofitaven la força de l'aigua del salt del cup per a produir energia elèctrica. Actualment, el casal del molí és utilitzat com a magatzem.

Observacions:

Inventari del Patrimoni Etnològic del Montseny (Sant Pere de Vilamajor) nº 547.

El Catàleg de béns a protegir del POUM (2011) estableix que l'edifici i un àrea de 30 m de radi al seu voltant tenen protecció arqueològica.

Bibliografia

AVENTÍN i PUIG, M. (1990). Vilamajor (872-1299). De la fi del sistema antic a la consolidació del feudalisme. Sabadell: ed. AUSA, p. 23 i 46.

DOÑATE ARQUITECTES ASSOCIATS (2010). Catàleg de masies i cases rurals. Sant Pere de Vilamajor: Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor.

DOÑATE ARQUITECTES ASSOCIATS (2011). Catàleg de béns a protegir. POUM. Sant Pere de Vilamajor: Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor.

HERRERO i BARÓ, H. (2003). "Rutes de l'aigua (I)". Quaderns de Vilamajor, 3. Sant Pere de Vilamajor: Centre d'Estudis de Sant Pere de Vilamajor, p. 59-60.

GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1989). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Sant Pere de Vilamajor).

MUSEU ETNOLÒGIC DEL MONTSENY - CPCPTC (1999). Inventari del Patrimoni Etnològic del Montseny (Sant Pere de Vilamajor).

